

ser hen til den Byrde, som Bornholms Hartkorn tidligere har baaret med Hensyn til Hesteudredningen, samt til de Udgifter, der ville blive nødvendige, for at de lovbefalede Dveller ved Bæbningen kunne blive afholdte, tror jeg, at man kan berolige sig ved, at Bornholms Hartkorn bliver noget højere beskattet ved Afløsningen af denne Byrde, end det øvrige Hartkorn i Landet bliver ved Afløsningen af Hesteudredningen. Den Sammenligning, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds brugte med Vangeland, passer ikke ganske, idet Distrikthestebyrden i det øvrige Land hvilede paa samtlige Kommuner, hvorimod der ikke, som det ærede Medlem nævnte, var Spørgsmaal om at etablere nogen særlig Bæbning paa Vangeland. Først naar der kunde blive Spørgsmaal derom, vilde der blive Tale om, hvorledes Udgifterne dertil skulde afholdes.

Rosod: Jeg beder undskylde, at jeg opholder Thinget endnu et Øieblik; men jeg sætter saa stor Pris paa, at Hesteholdsbyrden kan blive ligelig fordelt paa Hartkornet over hele Danmark, at jeg endogsaa vil kjøbe denne Eighed for Bornholms Bæbning. Lad os da faae dette Paaskud bort; lad os tage lige Byrder med hele Danmark; lad os være fri for Bornholms Bæbning, saa er det Paaskud borte, at ogsaa Bornholms Bæbning er en Fordel for Bornholm. Jeg tror, at jeg staar paa et meget klart Standpunkt i dette Stykke. Noget Saadant maa ske i Fremtiden; vi kunne ikke gjøre det ved denne Lov, men jeg tilraader da, at vi forkaste Lovforslaget for at kunne faae fuldstændig Eighed. Jeg staar ikke her idag, saa lidt som nogen sinde ellers, som Talsmand for, hvad man kan kalde en Navnekrogspolitikk, for at paase min Valgkreds's særlige Interesser (Stemmer: Na!). De Herrer, som sige „Na“, skyldes at bevise mig, naar jeg nogen sinde har gjort mig til Talsmand for nogen bornholmsk Forrettighed! Det skyldes De mig aabenbart at vise, men saadanne — om Formanden tillader mig at kalde det saa — Drøn bevise Intet. Jeg sætter saa stor Pris paa, at vi blive stillede lige, at jeg vil opoffre den Forrettighed, som jeg synes, at den ærede Krigs-

minister endnu anser det for at være, at vi have en selvstændig Bæbning, og Alle de, der have valgt mig til at staa her, ville opoffre den med Glæde. Naar jeg siger „Alle“, mener jeg, som man jo altid gjør, Flertallet (Stemmer: Na!) Sa, det er en Bemærkning, jeg udtryffeligt finder paa sin Plads, thi ligesom man aldrig skal sige „aldrig“, saaledes tør man heller aldrig sige „Alle“. Jeg har sat saa stor Pris paa at faae denne Eighed fremkaldt, at jeg ikke engang har villet fremhæve det Punkt, som jeg maa tælle det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) for at have fremdraget, netop fordi det her vilde gaa ud over dem, som ere smaat Hartkorn. Det vilde altsaa være en ny Byrde, som de ikke tidligere have havt, men som kunde opveies Noget, idet deres Interesse ikke saameget er Grundetendommens som en personlig Interesse, og da Bæbningen er til personlig Fordel, kunde det maasse være op imod den større Pengebyrde, de faae. Derfor lod jeg dette aldeles uomtalt, netop fordi jeg ikke vilde synes smaalig i mine Krav overfor Ministeriet; men nu tæller jeg det ærede Medlem for, at han har fremdraget det, og ligeledes maa jeg tælle den ærede Minister for den Belvillie, hvormed denne Bemærkning af det ærede Medlem blev modtagen af ham. Jeg maa holde fast paa mit Standpunkt, og det er virkelig et Spørgsmaal, hvorledes Domstolene vilde afgjøre denne Sag, Naar en Mand eller en Befolkning i et vist Tidsløb med lovlig Hjemmel har besiddet en Forrettighed, og man tager denne Forrettighed bort, idet man finder, at det er rimeligt og sømmeligt, at den ophører, fordi Tidsaandens Krav fører det med sig, er det et Spørgsmaal, om ikke de Byrder, der ialtsald tildels have modveiet og modvirket denne Forrettighed, ogsaa falde bort med det Samme. Det synes mig, at dette er en Grundsætning, som vi her i Thinget maa hævde, og derfor siger jeg, at dette uskyldige lille Lovforslag, hvis gode Sider Stigen villigere end jeg skal indrømme, har i sig og lag sig en stor og virkningsfuld Grundtanke. Er dette sandt, saa paahviler der ikke Bornholm som saadant en særlig Hesteudredningsbyrde, men ligesom det øvrige Land en forholdsvis Del af den al-